

**Γιὰ τούτα πούπες, Κεμαλή,
δέξου ξυλζαίς τού Φασουλή.**

**‘Ο Φασουλής και πάλι
‘στόν ἕδω τόνο ψάλλει.**

‘Όταν βγαίνης τὸ πρωῒ ‘στὸ παραθύρι
μὴ τὴν νέα λησμονής Ἀρβανιτιά,
μὴν ξεχάνης πῶς θὰ γένη πανηγύρι,
πῶς κι οἱ Τούρκοι ξαναπήρανε φωτιά.

Σὰν κρατῆς τοῦ ναργιλέ σου τὸ μαρκοῦτσι
μὴν ξεχάνης πῶς καθένας Κεμαλή
σημειώνει ‘στὸ παληῶ του τὸ παπουτσι
κάθε ξένη και δική μας ἀπελιή.

Μὴν ξεχάνης μὲς ‘στὸ τόσο σου χουζούρι
πῶς ὁ Τούρκος, κι ‘ὰν τοῦ θώσαμε ‘στ’ αὐτιά,
πῶς ὁ Τούρκος, κι ‘ὰν τοῦ σπάσαμε τὴ μούρη,
ἀπὸ λόγια δὲν ἰδρόνει και χαρτιά.

‘Όταν πίνης τὸν καφέ ‘στου Ζαχαράτου
μὴν ξεχάνης μὲς ‘στὴς σκέψεις τῆς σοφαις
ὅτι σφίγγει τὸ Ντιβάνι τάντερά του
σὰν διαβάζῃ τῆς Εὐρώπης τῆς γραφαίς.

‘Όταν βγαίνης τὸ πρωῒ ‘στὸ παραθύρι
και γουρλώνης και τὰ δῆ σου τὰ στραβά,
μὴν ξεχάνης, Περικλέτο μου φρενήρη,
τι τὸ γένος γιὰ τὴν Νίκη του τραβᾷ.

Σὰν πηγαίνης ‘στὸ κρεβάτι σου, μαγκούφη,
μὴν ξεχάνης μέσα ‘στ’ ἄλλα μας κι ‘αὐτὸ
πῶς τὸ φέσι, πούγε γίνει κλωτσοσκουφι,
φθερβίει σὰν και πρῶτα τουρλωτό.

Π. — Θέλω τὸν Ἀρη νὰ τὸν δῶ και σὴμ ερα ξυφήρη...
τρία πουλάκια κάθονται ‘στὴς Ἄρτας τὸ γεφύρι,
μὰ και τὰ τρία σύμφωνα μοιρολογῶν και κλαίνε
και τέτοια λόγια λένε:

‘Ἄς μὴ τροχίζωνται σπαθιά κι ‘ἄς μὴ σφυρίζουν βόλια
κι ‘ἀδειάστε τώρα ἡρήγορα τὴν Ἠπειρο τὴν δόλια.

Ἄνάγκη τὸν Δυναμίτων τὸ θέλημα νὰ γίνῃ,
ἀδειάστε τὴν αὐτοστιγμει,
κι ‘ἄς σιωπήσουν στεναγμοί,
κι ‘ἄς σιωπήσουν θρήνοι.

Δὲν πρέπει σ'τάς Προστάτιδας καθόλου ν'ἀπειθήσετε,
τὸ κράτος τὸ νεοπαγές,
τὸ κράτος τὸ νομοταγές
ἀνάγκη κατεπεύγουσα καὶ σὰς νὰ βοηθήσετε.

Ἄδειάσετε τὴν Ἠπειρο μ'εὐγένεια καὶ τάξι,
πάντοτε φαίνεσθ'εὐγενεῖς
καὶ τζέντλεμαν εὐκρινεῖς
μὴ δρέξῃ καὶ μὴ στάξῃ.

Συνδράμετε τοὺς Διάπηδες μὲ κάθε προθυμία,
κὶ ἀφήσετέ τους μοναχοὺς
τοὺς Ἠπειρώτας τοὺς φτωχοὺς
νὰ βγάλουνε τὸν σέρκο τους μὲ τὴν Ἀυτονομία.

Τρία πουλάκια τραγουδοῦν σ'τῆς Ἄρτας τὸ γαβύρι
τὸν Βῆθ τὸν μουσαφίρη,
μὰ τραγουδοῦν καὶ τὸν Ἐσοῦτ καὶ τὸν Κιμήλ τὸν
[Βλιώρα,
καὶ τέσους μουσαφίρηδες, ποὺ φθάνουν μὲ δῶρα.

Κί'ἔμεις ἐγκαταλείποντας μόνους τοὺς Ἠπειρώτας
καὶ τούτους παραδίδοντας πρὸς Ἀλβανοὺς ἱππῶτας,
εὐθὺς ἄς ἐκκινώσωμεν
τὰ δωρηθέντα μέρη,
καὶ τὸ κλεινὸν τὸν ὠσωμεν
τῶν Ἀλβανῶν λημέρι.

Κανεῖς κανεῖς, παιδιὰ,
μὴ βγάλῃ τσιμουδιά,
κὶ ὄλοι μὲ δάφνης φύλλα
κάνετε τόπο τώρα
ἔμπρὸς τοῦ κυρίου Βλιώρα
τὴν βρωμοβαρβατίλα.

Γι'αὐτὰ κὶ αὐτὰ, βρὲ Φασουλῆ,
μένος καὶ φλῶξ μὲ πυρπολεῖ,
γι'αὐτὰ καὶ πάλι μ'ἐπίσας μπουρὶ πολεμικό...
Φ.—Κί' ἂν τέτοιο σ'ἐπίσας μπουρὶ νὰ πᾶς σ'τὸ Μεξικό.

Ἐδῶ μὴ χάσκης τοῦ κακοῦ,
στίβους μὰς ἀνοίξαν εὐρεῖς,
καὶ ἔρπον μάχιμον θὰ βρῆς
ἔσθ'ὸν πόλεμο τοῦ Μεξικοῦ.

Σὲ τοῦτο σάλοι καὶ σεισμοί,
τῆς Βέρα — Κροῦξ βομβαρδισμοί,
σὲ τοῦτο εἶφος ἀναρτῶν
θὰ βρῆς καὶ πλῆθος ἀναρτῶν,
θὰ βρῆς στογιεῖον εὐγενῆς
καὶ τρε' ἑσὶ Μεξικινάτς.

Λέει τραγοῦδι Γαλλικό
πῶς ἔχει οἰκ μοναδικὸ
λὰ Μεξικὸν ντὶ Μεξικό.

Καὶ τὴν Πατρὸν ἄγαπᾶς
σ'τὴν Ἠπειρο καὶ σὺ μὴν πᾶς,
μὰ στρέψε' σ'τοὺς Μεξικινοὺς τὴν προσοχὴ σου τώρα.
Π.—Ὅρσε λοιπὸν σ'τὴν ἀράχῃ σου μὴ δυνατὴ σπαλιόρα.

Μέσα σ'τ' ἄλλα γεγονότα
ἀριδάρισε κὶ ἡ νότα.

Τὰδ' αἱ Δυνάμεις ὁμιλοῦν: τὸ πόδι μας κτυποῦμε,
καὶ δίχως δεύτερη φορὰ νὰ σὰς τὸ ξαναποῦμε,
κινώστε τὴν Ἠπειρο χωρὶς καιρὸ νὰ χάνετε,
καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας δὲν πρέπει νὰ ξεχνάτε.

Κί' ἂν σήμερα γιὰ τὴν Τουρκία πικρὰ παραπονεῖσθε
καὶ μὲ τὴν μετανάστευσιν τῆς Θράκης συγκνεῖσθε,
θὰ τῆς εἶπομε φιλικὰ νὰ μὴ σὰς ἐξοντώη
καὶ τὸ σχοῖνι πρὸς χάριν μας νὰ μὴ παρατεντώνη.

Εἶναι κὶ ἡ Τουρκία χρυσὸ μας καὶ πολιτισμοῦ στοιχεῖο,
δοσὸ γιὰ τὰ νησιά σας, Ἐσέβο δηλαδὴ καὶ Χιο,
εἶναι ζήτημα κὶ αὐτὸ, ποὺ μὰς φέρνει: ταραχὴ,
καὶ σὺς κάνετε καλὰ μὲ τοὺς Τούρκους μοναχοί.

Κί' ἂν σ'ἐκεῖνα καμμὲ μ'έρα κάνουν ἀφηνειασμὸ,
ἀπὸ μὰς νὰ μὴ ζητήτε καὶ γι'αὐτὰ λογαριασμὸ.
Κί' ἂν τὰ πάρουν τὶ πειράζει... τραγουδεῖτε μὲ λαγοῦτα...
ἔσως εἶσθε γαλαντόμοι, καὶ μὲ τὰλλ' ἄς πᾶν καὶ τοῦτα.

Τέτοια στάσις εὐπειθής
κὶ ἀφαντάστως ἀληθῆς
εὐκρινεία κὶ ἀβρότης
κέρδος πάντοτε θ' ἀφήσῃ,
κὶ εἶναι θέσει: τε καὶ φύσει
μὲ διπλωματία πρώτης.

Τὸ προστάτας παρακοῦσιν εἶναι κακοῦθεια
κὶ ἀνταμείβεται γενναίως εὐγενῆς εὐπαιθῆα.
Ἰπακοῦστε σὰν τώρα σ'τάς Δυνάμεις κὶ ἔννοια σας,
θὰ χαϊδεῖτ' αἰωνίως ἔξνοιαστοὶ τὰ γένηα σας.

Κί' ἂν καὶ σ'τάς δύο τὰς Τριπλάς δεῖξετε πάλι γῆνοι
θ' ἀνταμειφθῆτε σίγουρα κὶ ἀπὸ τὸν Ἰτσουλίνο,
κὶ ἐκείνος, παρ' τὴν Ἠπειρο προθύμως ἐκκινώσῃ,
αὐτὸς θὰ λέγεται Καβοῦρ καὶ κἀτι παραπάνω.